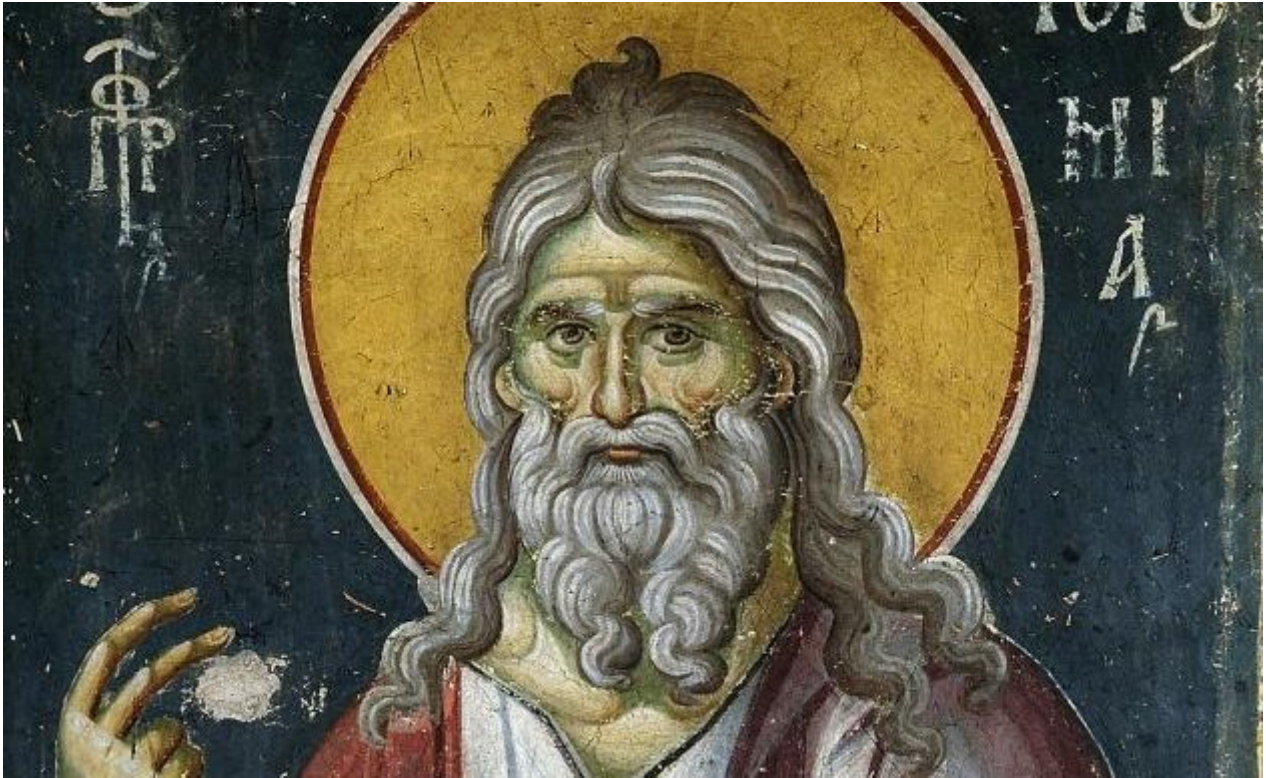

Προφήτης Ιερεμίας: Απειλές εναντίον του από τον ιερέα επόπτη του ναού, παράπονα του προφήτη στον Κύριο

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Συνέχεια από εδώ: <https://www.pemptousia.gr/2025/07/tha-elthoun-thlipseis-kai-symfores-toses-polles-kai-megales-oste-kathenas-pou-tha-tis-akousei-tha-aisthanthei-na-vouizoun-ta-aftia-tou/>

Ιερ. 20,1 Ο Πασχώρ, υιός του Εμμήρ, ο Ιερεύς, αυτός που είχε διορισθεί αρχηγός και επόπτης του ναού του Κυρίου, ήκουσε τον Ιερεμίαν να προφητεύη τους απειλητικούς αυτούς λόγους.

Ιερ. 20,2 Τον εμαστίγωσε και έβαλε τους πόδας και τας χείρας αυτού στο βασανιστικόν ξύλον, που υπήρχε μέσα εις δωμάτιον μεμονωμένον υπεράνω από την αυλήν του ναού του Κυρίου.

Ιερ. 20,3 Κατόπιν ο Πασχώρ έβγαλε τον Ιερεμίαν από το βασανιστικόν αυτό ξύλον και είπε προς αυτόν ο Ιερεμίας· Ο Κύριος δεν σου έδωσε το όνομα Πασχώρ, αλλά το όνομα Μέτοικος,

Ιερ. 20,4 διότι αυτά λέγει ο Κύριος· ιδού, εγώ θα σε παραδώσω εις μετοικεσίαν [θα σε διώξω από τον τόπο σου] μαζί με τους φίλους σου, οι οποίοι φίλοι σου θα πέσουν εν στόματι μαχαίρας των εχθρών των [θα μαχαιρωθούν]. Αυτά θα τα ιδούν οι οφθαλμοί σου. Σε τον ίδιον και όλους τους Ιουδαίους θα παραδώσω αιχμαλώτους εις τα χέρια του βασιλέως της Βαβυλώνας, οι άνδρες του οποίου θα απαγάγουν εις μετοικεσίαν και σε και αυτούς· πολλούς δε θα κατακόψουν με τας μαχαίρας.

Ιερ. 20,5 Θα παραδώσω δε όλην την δύναμιν της πόλεως αυτής, όλους τους κόπους της, όλους τους θησαυρούς του βασιλέως Ιούδα, εις τα χέρια των εχθρών του, οι οποίοι εχθροί του θα οδηγήσουν αυτούς αιχμαλώτους εις την Βαβυλώνα.

Ιερ. 20,6 Και συ και όλοι, όσοι κατοικούν στο σπίτι σου, θα πορευθήτε εις αιχμαλωσίαν, εις την Βαβυλώνα εκεί θα αποθάνης, εκεί και θα ταφής συ και όλοι οι φίλοι σου, στους οποίους είπες ψευδείς προφητείας.

Ιερ. 20,7 Παραπονούμενος ο προφήτης απευθύνεται προς τον Κύριον και λέγει· Κύριε, με εξηπάτησες σχετικώς με το προφητικόν έργον και ηπατήθην. Επέμεινες να αναλάβω το έργον του προφήτου και επεκράτησεν η γνώμη σου. Ιδού όμως, ότι εγώ έγινα αντικείμενον γέλωτος· όλην την ημέραν υπήρξα αντικείμενον εξευτελισμού και χλευασμού.

Ιερ. 20,8 Με πικρούς και δηκτικούς λόγους θα με χλευάσουν, θα γίνω περίγελως, διότι εγώ ήλεγχα την παρανομίαν και την καταδυναστευσιν. Αλλ' ιδού ότι ο λόγος, τον οποίον έθεσε στο στόμα μου ο Κύριος, έγινε δι' εμέ αιτία ονειδισμού. Όλας τας ημέρας της ζωής μου θα με χλευάζουν.

Ιερ. 20,9 Και είπα τότε από μέσα μου· Δεν θα αναφέρω άλλην φοράν το όνομα του Κυρίου και δεν θα λαλήσω πλέον εν τω Ονόματι αυτού. Αλλά η σκέψις μου αυτή έγινεν ωςάν πυρκαϊά καιομένη, φλέγουσα, μέσα εις τα οστά μου. Παρέλυσα από παντού και δεν ημπορώ να υποφέρω αυτήν την φλόγα.

Ιερ. 20,10 Διότι ήκουσα ψευδείς κατηγορίας και αυστηράς επιτιμήσεις πολλών, οι οποίοι είχαν συγκεντρωθή ολόγυρά μου. Επιτεθήτε εναντίον του, έλεγαν, και ημείς επίσης θα ριφθώμεν εναντίον του, όλοι οι άνδρες οι φίλοι του. Παρακολουθήσατε και κατασκοπεύσατε τας σκέψεις του, μήπως τυχόν και παρασυρθή εις πλάνην και ψεύδος, οπότε θα κατακυριαρχήσωμεν εις αυτόν και θα πάρωμεν την εκδίκησίν μας εναντίον του.

Ιερ. 20,11 Αλλά ο Κύριος μετ' εμού καθώς μαχητής ισχύων· δια τούτο εδίωξαν και νοήσαι ουκ ηδύναντο· ησχύνθησαν σφόδρα, ότι ουκ ενόησαν ατιμίας αυτών, αι

οποία δι' αιώνας ουκ επιλησθήσονται.

Ιερ. 20,12 Κύριε, συ είσαι εκείνος, ο οποίος εξετάζεις με δικαιοσύνην και αποδίδεις το δίκαιον. Γνωρίζεις και τα απόκρυφα των ανθρώπων, τους νεφρούς και τας καρδίας. Ας ιδώ λοιπόν στελλομένην από σε τιμωρίαν εναντίον αυτών των ανθρώπων, διότι εγώ προς σε εφάνέρωσα τας θλίψεις μου, τους διωγμούς μου, όπως και τας απολογίας μου.

Ιερ. 20,13 Δοξολογήσατε τον Κύριον, δοξολογήσατέ τον, διότι έσωσε την ζωήν μου, του πτωχού και αδυνάτου, από τα χέρια πονηρών και κακών ανθρώπων.

Ιερ. 20,14 Κατηραμένη ας είναι η ημέρα κατά την οποίαν εγεννήθην. Η ημέρα κατά την οποίαν με εγέννησεν η μήτηρ μου ας μη είναι ευλογημένη.

Ιερ. 20,15 Κατηραμένος ας είναι ο άνθρωπος εκείνος, ο οποίος έφερε στον πατέρα μου την χαρμόσουν είδησιν και του είπε χαίρων· απέκτησες αρσενικόν παιδί.

Ιερ. 20,16 Ας είναι ο άνθρωπος εκείνος, όπως αι πόλεις, τας οποίας ο Κύριος εν τη δικαία του οργή κατέστρεψε και δεν μετενοήσε δια την καταστροφήν των. Ας ακούσει ο άνθρωπος αυτός το πρωί κραυγάς συναγερμού και την μεσημβρίαν αλαλαγμούς πολέμου.

Ιερ. 20,17 Διότι δεν με εθανάτωσε μέσα εις την μήτραν της μητρός μου, ώστε να γίνη η μητέρα μου τάφος μου και η μήτρα της παντοτεινή φυλακή μου.

Ιερ. 20,18 Διατί εγεννήθην, διατί εβγήκα από την μητράν; Δια να βλέπω κόπους και να διέρχωμαι τας ημέρας της ζωής μου με καταισχύνην και εξευτελισμόν;

Μετάφραση Ιωάννης Κολιτσάρας. Από την ιστοσελίδα Ιεράς Μητρόπολης Γουμένισσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου:

<http://www.imgap.gr/file1/AG-Pateres/AG%20KeimenoMetafrasi/PD/44.%20Ieremias.htm>

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)